

INNTE FIENDENS

PORT ETTER PRØVELSE

 Lurer på... Dere vet, jeg har en liten tanke, liker å se folk stå når vi leser Ordet. Liker ikke dere det? Vi står når vi sverger troskap, vi står for vår nasjon, hvorfor ikke stå for Ordet nå?

² Mens vi står kun et øyeblikk. Jeg leste en artikkel for ikke lenge siden, og i går kveld tenkte jeg på disse menneskene som stod for Kristus. Hvis du ikke har gjort det, vil du ikke gjøre det i dag?

³ Det var en stor evangelist for omtrent syttifem år siden, jeg kommer bare ikke på navnet hans. Jeg tror det var Arthur McCoy, og han hadde krysset landet. Og en natt hadde han en drøm om at han hadde gått hen til Herligheten. Og så han gikk opp til Porten, og han sa at de ikke ville slippe ham inn. Og så at han sa, "Jeg er Arthur McCoy fra de Forente Stater. Jeg er en evangelist."

⁴ Så portvakten gikk inn, (dette var en drøm nå), og han gikk inn, sa, "Jeg kan ikke finne navnet ditt i det hele tatt."

Han sa, "Vel, jeg var en evangelist."

Han sa, "Sir, jeg..."

⁵ Han sa, "Vel, er det en mulighet for at... noe er galt."

⁶ Han sa, "Nei, sir. Jeg har Boken her. Jeg kan ikke finne navnet ditt i det hele tatt."

Og han sa, "Vel, kan jeg gjøre noe med det?"

⁷ Han sa, "Du kan anke saken din til den Hvite Trones Dom." Gud, hjelp. Jeg ønsker ikke å være der.

⁸ Han sa, "Vel, hvis det er mitt eneste håp, antar jeg at jeg bare anker saken min da."

⁹ Og så at da trodde han at han dro langt bort, og bare... Og som han begynte, så det var mørke, og ble lysere og lysere, og så det virket som at det ikke var noe bestemt sted dette Lyset stoppet, men han var midt i sentrum av Det. Og så at Han sa, "Hvem kommer frem for Min Doms Trone?"

¹⁰ Han sa, "Jeg er Arthur McCoy. Jeg er en evangelist, sendte mange sjeler til Kongeriket."

Han sa, "Ble ikke navnet ditt funnet i Boken?"

"Nei."

Sa, "Har du da anket til Min Rett?"

"Ja, sir."

11 “Du skal få rettferdighet. Jeg dømmer deg ved Mine lover. Arthur McCoy, har du noen gang fortalt en løgn?”

12 Han sa, “Jeg tenkte at jeg var en ganske bra mann inntil jeg stod i det Lyset.” Han sa, “Men i Nærværet av det Lyset, var jeg en synder.” Vi vil alle være det. Du føler deg kanskje trygg nå, men vent til du kommer Dit. Hvordan tror du det føles her når Han salver? Hvor liten du kan føle deg! Hvordan vil det bli på den Hvite Trones Dom?

Han sa, “Har du noen gang fortalt en løgn?”

13 Han sa, “Jeg tenkte at jeg hadde vært ærlig, men noen små ting som jeg tenkte var små, hvite løgner, de ble store og mørke Der.”

Han sa, “Ja, sir, jeg har fortalt en løgn.”

Han sa, “Har du noen gang stjålet?”

14 Han sa, “Jeg tenkte jeg hadde vært ærlig om det, og aldri stjålet, men sa, i Nærværet av det Lyset innså jeg – jeg at det var noen avtaler jeg hadde gjort som ikke var helt rett.”

Han sa, “Ja, sir, jeg har stjålet.”

Han sa, “Min dom . . .”

15 Og han var ganske beredt på å høre dommen sin, “Gå bort til den evige ild som ble beredt for djevelen og hans engler,” sa at hvert ben skilte lag.

16 Sa, “Jeg hørte den kjærligste stemmen jeg noen gang har hørt i mitt liv.” Han sa, “Da jeg snudde meg for å se, så jeg det kjærligste ansiktet jeg noen gang har sett. Mer kjærlig enn en mors ansikt, mer kjærlig røst enn min mor noen gang snakket til meg med.” Sa, “Jeg så meg omkring. Jeg hørte en røst, sa, ‘Far, det er sant, han fortalte løgner og han var ikke bare ærlig. Men nede på jorda stod han for Meg,’ sa, ‘nå vil Jeg stå i hans sted.’”

17 Det er hva jeg ønsker skal skje Der. Jeg vil stå for Ham nå, så når den tiden kommer, stod Han i mitt sted.

18 La oss lese fra 1. Mosebok 22, 15., 16., 17. og 18. vers.

Da ropte Herrens engel til Abraham fra himmelen for andre gang,

og sa, “Ved meg selv har jeg sverget, sier Herren, fordi du har gjort dette og ikke spart din sønn, din eneste sønn:

skal jeg rikelig velsigne deg, . . . gjøre din ætt tallrik som stjernene på himmelen og sanden som er på havets strand; og din ætt skal innta portene til sine fiender;

Og i din ætt skal alle nasjoner på jorden bli velsignet; fordi du var lydig mot min røst.

La oss be.

¹⁹ Himmelske Far, ta skriftstedet nå, Herre, og fø oss. Må den Hellige Ånd bære Ordene, Herre, rett ut til hvert hjerte. Som vil møte våre forventninger denne ettermiddagen, for de er store, Herre. Og Du ba oss å be om overflod så vår glede kan bli fullkommen. Vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

Vær så god å sitt.

²⁰ Hvis jeg skulle gi dette en tittel, bare et øyeblikk. Stemmen min er svak, så det er grunnen til at jeg må stå ved mikrofonen. Jeg vet at det er en gjenklang, men vi tåler det lille grann. Jeg vil kalle det: *Innta fiendens port etter prøvelse.*

²¹ Vår scene åpnes på en av de mest vidunderlige scenene i Abraham. Dere vet at Abraham er far til de troende. Og løftet ble gitt til Abraham. Og bare ved å være arvinger med ham, gjennom Kristus, er den eneste måten vi mottar løftet på, er gjennom Abraham. Nå, Abraham var bare en vanlig mann, men han var kalt av Gud og han var trofast til det kallet. Da Gud talte til ham, tvilte ikke Abraham én gang på den røsten. Han holdt seg tett til den. Uansett hva problemet var, holdt han seg tett til den.

²² Og så ble han lovet en sønn. Og han ventet i tjuefem år på å få denne sønnen, og kalte alt som var i motsetning til det som om det ikke var slik. Og da, og i denne sønnen ville alle familier på jorden bli velsignet. Og patriarken var trofast til sitt kall og det lovede Ord.

²³ Han var et eksempel på hva vi skulle være. Nå, vi som er døde i Kristus, vi er Abrahams Ætt.

²⁴ Nå, det var to ætter fra Abraham. En av dem var naturlig ætt. Den andre var en åndelig Ætt. En av dem var naturlig, ved hans kjød. Den andre var hans Tros-ætt, troen, så vi også kan være Abrahams Ætt ved det lovede Ord.

²⁵ Og nå etter at han hadde blitt prøvd i tjuefem lange år, og i stedet for å bli svakere ble han sterkere. Ser dere, hvis det ikke skjedde det første året, ville det neste år være et større mirakel, fordi det var to år gammelt. Og han samlet opp disse årene som han ble eldre og kroppen hans døde ut. Saras morsliv, morslivet, eller det (ble) var ufruktbart. Og derfor var hans styrke borte, og det var . . . Det er totalt umulig.

²⁶ Har du noen gang tenkt på hva Gud gjorde der? Ser dere, Han gjorde ikke bare morslivet hennes fruktbart. Før husk, om Han gjorde det, husk da, hvis Han gjorde det . . . de hadde ikke disse helse- og hygiene flaskene i de dager til å gi babyen melk fra kua. Skjønner? Han måtte også . . . Melkekanalene hennes hadde tørket inn. Så Han — Han kunne ikke ha . . . Det var noe som måtte skje.

²⁷ Så, se på en kvinne som er hundre år gammel og går inn i fødselsveer. Hjertet hennes ville ikke ha tålt det. Det er hardt

nå for en kvinne på førti år å gjøre det. Hertet hennes ville ikke ha tålt det. Så vet dere hva Han gjorde? Hvis dere vil merke dere. . .

²⁸ Jeg vet at mange kanskje vil være uenige nå. Hvis det er greit å komme med denne uttalelsen? Dere forstår, jeg. . . Det vil bare være min egen tanke.

²⁹ Dere forstår, Bibelen er en overnaturlig Bok. Den er skrevet slik at den er skjult fra skolene, teologen. Hvor mange vet det? Jesus takket Gud. Han sa, "Jeg takker Deg Far, fordi Du har skjult Det for de vise og forstandige, og åpenbart Det for umyndige som vil lære." Det er en kjærlighetens Bok. Når Guds kjærlighet kommer inn i hjertet, da blir du forelsket i Gud, da åpenbarer Han Seg Selv, Bibelens betydning. Tolkningen av Bibelen er Gud Selv som tolker Sine løfter. Men Bibelen, Den er skrevet mellom linjene.

³⁰ Nå, som min kone, å, hun er den mest vidunderlige kvinnen i hele verden, og jeg elsker henne virkelig. Hun elsker meg. Så når jeg er borte hjemmefra, vil hun skrive et brev til meg, si, "Kjære Bill, i kveld har jeg nettopp lagt ungene. Jeg har vasket i dag, og alt det hun har gjort og så videre." Hun sier dette i brevet nå. Men, skjønner dere, jeg elsker henne så høyt, og vi er så ett sammen, at jeg — jeg kan lese mellom linjene. Jeg vet hva hun ønsker å si, skjønner dere, om hun forteller meg det eller ikke, ser dere. Jeg — jeg vet hva hun mener, fordi det er min kjærlighet til henne, og min forståelse.

³¹ Vel, slik er det Bibelen er skrevet. Forstår dere? Utdannelse vil gå helt glipp av det. De vil aldri få tak i det. Ser dere, du må være forelsket i Ordet, Ham, "for å kjenne Ham." Ser dere?

³² Nå, her inne, se hva Han gjorde. Nå, Abraham og Sara var begge gamle, "langt ute," sa Bibelen. Nå, det var ikke bare fordi de var, at folk bare levde lenger der. Bibelen sa at, "De var langt ute i årene."

³³ Legg nå merke til dette, like etter at denne engelen kom til syne, som vi har snakket om. Som var Elohim, Gud. Og Han sa, fortalte Abraham, "Jeg kommer til å besøke deg når tiden for liv er inne." Se nå nedover hele veien, de var et forbilde på Menigheten, hele veien gjennom.

³⁴ Se nå. Her er hva som skjedde. Nå, Han lappet ikke bare Sara sammen, og lappet Abraham sammen. Han forvandlet dem tilbake til en ung mann og kvinne. Nå, det kan virke rart, men se nå på resten av Ordet og legg det sammen. Ordet er inspirert, og du må være inspirert med Ordet. Husk nå, like etter dette, like etter at denne Engelen kom til syne. . .

³⁵ Jeg kan bare se dette, dette grå håret til Sara, lille bestemor med et sjal over skuldrene sine og en liten kyse, holdende på en kjepp mens hun går omkring. "Skulle jeg ha

attrå til min herre, han som også er gammel?” Ser dere? Og her var Abraham, dette lange skjegget, holdende på en kjepp, der han var, langt oppe i årene.

³⁶ Og jeg ser, morgenen etter, skuldrene hans begynte å rette seg opp, kulen begynte å gå bort fra ryggen hans. Håret hennes begynte å forandre seg. De gikk tilbake til å være en ung mann og kvinne. Bare for å vise hva Han kommer til å gjøre med Abrahams Kongelige Ætt, ser dere, når vi blir “brått forvandlet, på ett øyeblikk, og blir tatt opp sammen.”

³⁷ Se hva som skjedde. La meg nå bevise dette for dere. Nå, de gjorde en reise fra det stedet de var på, der ved Gomorra, og dro hele veien til Gerar, nede i Filisterland. La dere merke til det? Merk det på kartet, hvor langt det er. Litt av en reise for et gammelt ektepar på den alderen.

³⁸ Og så, i tillegg til det, i – i Filisterlandet der, var det en ung konge som het Amalek, og han så etter en kone. Og han hadde alle disse vakre filisterjentene, men da han så bestemor, sa han, “Hun er vakker å se til,” og han ble forelsket i henne og ville gifte seg med henne. Det stemmer. Mhm. Dere forstår, hun var vakker. Skjønner?

³⁹ Hun hadde blitt til en ung kvinne igjen. Legg merke til dette, hun måtte, for å føde dette barnet. Gud gjorde henne til en ny skapning. Og hun måtte, for å oppdra dette barnet. Og husk, Abraham, “kroppen hans var så godt som død,” og Sara døde da Abraham var... Isak var førtifem år gammel, tror jeg, da Sara døde. Og Abraham giftet seg med en annen kvinne og fikk syv sønner i tillegg til døtrene, etter det. Haha! Amen.

⁴⁰ Ser dere, les mellom linjene. Det er et bilde. Der vises det hva Han kommer til å gjøre med alle Abrahams Barn. Vi nærmer oss det akkurat nå, så våre hengende skuldre og alt mulig spiller ingen rolle, venner. Og våre grå hår og hva enn det er, det betyr ingen ting nå. Vi ser oss ikke tilbake. La oss se framover mot hva vi kommer til.

⁴¹ Og husk, dette tegnet som vi ser var det siste tegnet som Abraham og hans Sara så før den lovede sønnen kom til eksistens. Vi tror vi er i den tiden.

⁴² Patriarken, etter at denne gutten ble født. Kan dere forestille dere Isak, omtrent tolv år gammel. Vakker liten gutt med krøllete hår, små brune øyne? Jeg kan tenke meg hvordan den moren følte seg. Vakker, ung kvinne, og så, og hans far. Og en dag sa Gud, nå, som et eksempel. Vi er langt unna, tiden som skulle komme. “Jeg har gjort deg til en far for nasjoner gjennom denne gutten, men jeg vil at du skal ta denne gutten opp på toppen av fjellet som jeg vil vise deg, og jeg vil at du skal drepe ham der oppe, som et offer.” Kan dere forestille dere det?

43 Nå, du har aldri blitt spurt om å gå til en prøvelse som det. Han gjør ikke det nå. Det var eksempler, skyggebilder.

44 Fryktet Abraham? Nei, sir. Abraham sa dette, “Jeg er helt overbevist om at Han er i stand til å reise ham opp fra de døde, for jeg tok imot ham som en fra de døde. Og hvis denne Guds befaling sa at jeg skulle gjøre dette, og jeg har vært tro mot det, og det lønte seg ved at jeg ble gitt sønnen, da er Gud i stand til å reise ham opp fra de døde, fra hvor jeg mottok ham, som et bilde.”

45 Åh du, venn! Hvis Gud gir dere pinsevenner den Hellige Ånd, tungetale, hvor mye mer burde dere tro Hans helbredende kraft, og Hans godhet og nåde! Hvis Han gjorde det, imot alle teologene i landet! De sa at det ikke kunne bli gjort, men Gud gjorde det fordi Han lovet det. Stå da ved ditt Våpen, ditt Ord, ditt Sverd, tro Guds Ord. Gud sa det, og det avgjør saken!

46 Se her, han tok ham på en tredagers reise derfra, med muldyra. Nå, jeg kan gå, da jeg var på patrulje gikk jeg tretti miles hver dag gjennom villmarka. Og vi har bensinføtter, for å si det slik. Men de mennene, eneste transportmetoden de hadde var enten å ri på et esel eller — eller å gå. Og han dro på en tredagers reise fra hvor han var, og løftet så opp sine øyne, ute i ødemarka, og så fjellet langt borte.

47 Han tok Isak og bandt hendene hans. Som vi alle vet, i 1. Mosebok 22 her, er et bilde på Kristus. Ledet ham oppover fjellet, bundet, slik Jesus ble ledet opp på fjellet, Golgata Fjell. Et bilde på at Gud gav Sin Sønn, selvsagt.

48 Men da de kom opp dit, og han var lydig, begynte Isak å bli litt mistenksom. Han sa, “Far, her er veden, her er alteret, her er ilden, men hvor er offeret?”

49 Og Abraham, som visste i sitt sinn, likevel stod Guds Ord der ute, han sa, “Min sønn, Gud er i stand til å tilveiebringe et offer for Seg Selv.” Han kalte stedet, “Jehova-Jireh.”

50 Og da han bandt sønnen sin, var han lydig til døden. La ham oppå alteret, dro kniven ut av slira, og skulle til å ta livet av sin egen sønn. Og da han skulle til å gjøre det, var det Noe som grep hånden hans og sa, “Abraham, hold tilbake hånden din.”

51 Og akkurat da brekte en vær bak ham, som hadde satt fast hornene sine der i ødemarken.

52 Har dere noen gang tenkt på hvor den væren kom fra? Husk, landet er fullt av løver og ulver og sjakaler, og det er saue-etende villdyr. Og hvor langt unna sivilisasjonen var han? Og så, oppe på toppen av fjellet, hvor det ikke er noe vann. Og han hadde plukket opp steiner rundt omkring for å lage alteret. Hvor kom den væren fra? Ser dere?

53 Men det var ingen visjon. Han drepte væren. Den hadde blod. Hva sa han? “Gud er i stand til å tilveiebringe et offer til Seg Selv.”

54 Hvordan skal *du* komme deg ut av den stolen? Hvordan skal *dette* spastiske barnet bli friskt, eller *du* fra den stolen, *du* derfra, *du* med hjerteproblemer? Uansett hva som er i veien, “Gud er i stand til å tilveiebringe til Seg Selv.”

55 Abraham trodde det. Patriarken forble tro mot løftet. Og Han gav løftet, at, “Din ætt! Fordi du har trodd Mitt Ord, og uansett hva omstendighetene er, skal din ætt innta portene til sine fiender.”

56 Hvorfor? Enhver fiende som kom opp, som et bilde, imot Abraham, Abra- . . . Fienden som het, “Hun er for gammel. Jeg er for gammel. Alt *dette*, og alt mulig annet.” Han holdt seg likevel helt tro mot det løftet.

57 Nå, menn som eier den troen vil fremdeles ta Guds Ord uansett hva omstendighetene er. Nå, hvis du ikke kan gjøre det, da er du ikke Abrahams Ætt. Det er troen som Abraham hadde, hans Ætt.

58 Abrahams løfte var at hans “Ætt,” nå, hans kongelige Ætt også, som jeg fortalte dere for en stund siden. Og dette seglet som Han gav Abraham var et løftesegl. Og den kongelige Ætten, i følge Efeserne 4,30, er “forseglet av den Hellige Ånd,” etter at de har bestått prøven. Prøv å tenk på det.

59 Mange tror de har den Hellige Ånd. Mange hevder å ha den Hellige Ånd. Mange kan vise mange bevis og tegn på det. Men like fullt, hvis den ikke kan holde seg til dette Ordet, så er det ikke den Hellige Ånd. Ser dere?

60 Du tror hvert Ord, så blir du forseglet etter prøven. Når vi tror hvert løfte i Ordet, da blir vi forseglet av Ånden, for å bekrefte løftet. Det er hva, det er hva Abraham, måten han gjorde det på. Da, og bare da, har vi retten til å innta portene til vår fiende. Du kan ikke gjøre det før du har blitt den Ætten. Husk, i Bibelen . . .

61 Jeg talte over det i Houston eller ett eller annet sted, her om . . . eller, jeg mener Dallas. *Tegnet*.

62 Skjønner, en — en jøde nede i Israel, kunne vise at han var en jøde, ved omskjærelsen. Men Gud sa, “Når Jeg ser blodet! Og blodet skal være et tegn for dere.”

63 Livet som var i blodet kunne ikke komme på tilbederen fordi, vel, det var dyrets liv, det var bare en skygge som kom opp til det virkelige Livet. Da måtte kjemien, blodet selv, være rødt på døren og på dørstolpene.

64 Strøket på med isop, som bare er et vanlig ugress, viser at du ikke trenger å ha en eller annen supertro. Du må bare ha den samme troen du har som når du må starte bilen din, komme til gudstjeneste. Skjønner? Mange mennesker tror de må være noe. . . Men, nei, nei, det er feil. Alt du trenger å anvende Blodet med er bare vanlig tro. Hør Ordet og tro Ordet,

anvend Det, det er alt. Bare plukket opp ugress hvor som helst der i Palestina, var isop, dyppet i blodet deres og smurte det på bjelken og dørstolpene.

⁶⁵ Og husk, jeg bryr meg ikke om hvor mye i pakten de var, hvor mye jøden kunne vise at han var omskåret, hvor godt menneske han var, hele pakten ble ugyldiggjort med mindre tegnet var der. “Når jeg ser blodet,” alene.

⁶⁶ Nå, Blodet nå, Tegnet, er ikke kjemien, kjemien av Kristi Blod, for Det ble utgytt for tusenvis av år siden.

⁶⁷ Men, dere skjønner, hvor den . . . kjemien måtte være der, livet i dyret kunne ikke komme på mennesket, fordi livet i dyret ikke har en sjel. Dyr vet ikke forskjell på rett og galt. Det er mennesket som har sjelen.

⁶⁸ Nå, men da Jesus, Guds Sønn, jomfrufødt, utgjød Sitt Blod, var Livet som var i Blodet Gud Selv. Bibelen sier, “Vi er frelst ved Livet, Guds Blod.” Ikke en jødes blod, ikke blodet fra en hedning, men Guds Liv. Gud skapte denne Blodcellen, jomfrufødt. Hun kjente aldri noen mann, heller ikke gjorde hun . . . heller ikke kom eggcellen fra henne.

⁶⁹ Jeg vet at mange av dere mennesker ønsker å tro at eggcellen gjorde. Eggcellen kan ikke være der uten en fysisk opplevelse, hva ville Gud gjøre da? Forstår dere?

⁷⁰ Han skapte både egg- og Blodcellen, og det var Guds tabernakel, hellig. “Jeg vil ikke la Min Hellige se forråtnelse.” Ser du hvor eggcellen kommer? “Jeg vil heller ikke etterlate Hans sjel i helvete.” Kroppen Hans var hellig! Å, du! Gjør du ikke, tror du ikke det, hvordan kan du kalle deg selv en Kristen?

⁷¹ “Vi er frelst av Guds Blod.” Det er hvor min tro er. Ikke gå ut der i en profets blod, ikke gå ut der i en vanlig manns blod, eller en lærer, eller en teolog. Vi vandrer der i Guds Blod. Gud sa det. Han ble menneske. Han forandret Sitt bånd. Han satte opp Sitt telt her hos oss, og ble en av oss. Han er vår Slektingegjenløser. Han måtte bli til en slektning for oss, fordi det var loven. Gud ble menneske og bodde iblant oss.

⁷² Legg merke til at, ved å gjøre dette, Han som kom fra Ham var Gud, Ånden, og den Ånden kommer på den troende. Derfor, Livet som var i vårt Offer, vi blir identifisert ved det samme Livet.

⁷³ Hvordan kan de da se Guds Liv bevege Seg iblant folket, og kalle Det en uren ting, når Det er vår identifikasjon av vårt Offer? “Han som tror på Meg, de gjerninger Jeg gjør skal også han.” Livet Hans vender tilbake på off- . . . fra Offeret, når vi legger våre hender på Det og identifiserer oss som døde til våre egne tanker. Hvordan kan vi da la konfesjoner skyve oss inn i trosbekjennelser og ting, og si at vi tror Det? Vi er døde til de tingene.

⁷⁴ Paulus sa, "Ingen av disse tingene plager meg," for han var bundet til et absolutt, Kristus. Og enhver sann gjerning er bundet til et absolutt, og mitt absolutt er Ordet. Og alle andres, som – som virkelig er født av Ånden, deres absolutt er Guds Ord. Jeg er bundet til Det. Jeg la hendene mine på Det. Og Det tok min plass, og jeg har identifisert meg selv med Ham. Vi visste at Han lovet å identifisere Seg Selv med oss. Det bringer ekte tro. Ikke din egen tro, men Hans tro. Noe du ikke kontrollerer. Han gjør det. Følg med nå. Da, og bare da, når den . . . blir løftet gitt til deg.

⁷⁵ Uansett hvor mange menigheter du meldte deg inn i, hvor mange ganger du har blitt døpt. Ansiktet fremover, baklengs, hvilken som helst vei du vil. Inntil det Seglet blir satt på deg, så har du ikke noen rett til å kalle deg sammenbundet til ditt Offer.

⁷⁶ Og hva er Guds Segl? Efeserne 4,30 sier, "Gjør ikke Guds Hellige Ånd sorg, som du har blitt forseglet med inntil din forløsnings Dag." Ikke fra en vekkelse til den neste, men Evig forseglet inntil den Dagen da du blir kjøpt tilbake.

⁷⁷ Og husk, hvis du aldri var i Guds tanker vil du aldri være hos Gud. Hvor mange vet at Han var en gjenløser? [Forsamlingen sier, "Amen." – Red.] Vel, da må alt som blir gjenløst komme tilbake til stedet det falt fra. Så hvis Han kom for å gjenløse oss, hvordan kunne vi, det var en gang vi ikke trengte å bli gjenløst, og vi ble alle "født i synd, formet i urettferdighet, kom til verden og talte løgner"? Det viser at den ekte Kristne er en egenskap av Guds tanke, før det fantes en verden eller en stjerne eller luft, eller noe som helst annet. Det er Evig, og Han kom for å kjøpe oss tilbake. Det er Guds tanke, uttalt i et ord, som blir manifestert og gjen- . . . brakt tilbake til Hans tanke.

⁷⁸ Slektingegjenløser! Det er grunnen til at Gud Selv måtte bli en av oss, for å gjenløse. Ikke noe annet kunne gjøre det. En Engel kunne ikke gjøre det, ikke noe annet. Han måtte komme ned og bli fristet slik vi blir, for å gjenløse oss.

⁷⁹ Legg nå merke til Abrahams naturlige ætt. La oss undersøke noen av disse fra den naturlige ætt, og se om Gud hold Sitt Ord ovenfor den naturlige ætten, som var Isak. La oss undersøke noen fra den naturlige ætten som trodde hele Guds løfte og ikke stilte spørsmålstegn til det. Husk nå, det var titusen ganger tusen ganget med tusenvis som var omskåret og alt mulig annet, og likevel ikke var Abrahams Ætt. Sannelig, "Den som er jøde utvendig er ikke jøde. Den som er jøde innvendig." De, mange av dem sviktet, sviktet bittert.

⁸⁰ Se i ødemarken, de sa, "Vi . . ." På Påskefestens dag, eller når de drakk ved kilden, Johannes 6. De gledet seg alle sammen.

⁸¹ Jesus sa, "Jeg er den Klippen som var i ødemarken. Jeg er Brødet som kom fra Gud, ut fra Himmelen, hvis en mann vil spise av det og ikke dø."

- 82 De sa, “Våre fedre spiste manna i ødemarken i førti år.”
Han sa, “Og de er alle sammen døde.”
- 83 *Døde*, ta det ordet og undersøk det, se hva det betyr. “Evig adskilt.” Likevel var de Abrahams ætt. *Død* betyr “adskillelse, utslettelse, fullstendig ødelagt, utslettelse.” Jesus sa at de var døde, alle sammen, selv om de var omskårede jøder.
- 84 Skjønner, fattige mennesker, bare fordi vi er metodister, baptister, presbyterianere, har en liten bekjennelse, og ting som det. Djevelen tror like mye som vi gjør.
- 85 Men du må bli identifisert med Det. Gud må gi vitnesbyrd om Det, med en forsegling av den Hellige Ånd. Ikke noe spørsmålstegn til Ordet!
- 86 Hvis du sier, “Nå vel, det var for en annen tid,” er det noe som er galt.
- 87 Hva om en mann kom springende, og du fortalte ham at lyset skinte, og han sprang ned i kjelleren, sa, “Jeg bare forneker det. Jeg bare forneker det. Det er ikke noe slikt som lys. Jeg tror ikke på det”? Det ville vært noe galt med den mannen. Han ville vært mentalt forvirret. Hvis han forneker dens varme stråler og dens livgivende ressurs, er det noe galt med ham, mentalt sett.
- 88 Og når en mann ser Guds Ord, lagt ut rett foran seg, og identifisert, og så drar for og trekker ned sine konfesjonelle gardiner, er det noe galt med den mannen, åndelig sett. Noe er galt med ham. Det er noe åndelig galt. Han kan bare ikke ta imot Det. “Blind, og vet det ikke,” på vei til Dommen, og Gud vil være dommeren.
- 89 Følg med, da de — de gjorde dette, og disse ættene nå som trodde Det, se hva som skjedde. La oss undersøke noen av dem nå, Abrahams ætt.
- 90 La oss ta Hebreerbarna, for de forble trofaste og ville ikke tolerere tilbedelse av gudebilder. De nektet å bøye seg ned foran et gudebilde som landets konge hadde laget. Det var laget etter en hellig mann også, Daniels bilde.
- 91 Viser at hedninge-slekten ble brakt inn under den falske siden, ved å tilbe gudebildet av en hellig mann. Det går ut på samme måte, når folk vil bli tvunget til å tilbe gudebilder av mennesker. Det kom inn ved åpenbaring, hvor Daniel var i stand til å tolke Ordet som hadde blitt skrevet i håndskriften på veggen. Det er måten det kom inn på, og det er måten det går ut på, på samme måte, for hedningenes gudebilde.
- 92 Legg merke til dette, de nektet å gjøre det. Og hva gjorde de? De var Abrahams ætt som var trofaste mot Ordet, og de inntok porten til fienden av ild. De gjorde det. Vel, Guds Ord er sant.
- 93 Daniel, prøvd i tilbedelsen av én sann Gud. Han ble prøvd i det. Og i prøvelsens stund, bestod han prøven. Og hva gjorde

Gud, etter at det så ut som det virkelig gjaldt for ham, som vi pleier å si? Og de visste ikke hva de skulle gjøre. De skulle mate ham til løven. Men Daniel forble trofast i prøvelsen, at det er én sann Gud, og han inntok sin fiendes port. Gud hadde lukket løvens munn.

⁹⁴ Moses var trofast mot det lovede ordet, foran de falske etterlignerne, Jambres og Jannes, i prøvelsen. Se, Gud hadde møtt ham, med det overnaturlige, bedt ham om å gå og gjøre disse tingene, vise disse tegnene, og hvert tegn ville ha en røst. Moses gikk rett ned, så trofast han bare kunne være. Han kastet ned stavene, og den ble til en slange. Vet dere hva som skjedde? Her kom etterlignerne og gjorde den samme tingen.

⁹⁵ Nå, Moses løftet ikke opp hendene sine, sa, "Vel, jeg antar at alt er feil." Han ble der og ventet på Gud. Han forble trofast. Uansett hvor mange etterlignere det var, forble han trofast. Og da han var trofast til sin befaling om å føre disse menneskene ut av det stedet. Da vannporten blokkerte veien hans, lot Gud han innta den, og Han åpnet porten med Ildstøtten som ledet ham. Han tok folket videre til løfteslandet.

⁹⁶ Josva, en annen stor leder. Bare to av...dro til løfteslandet, Josva og Kaleb. De kom til et sted som het Kadesh, som var verdens midtpunkt på den tiden, i den forstand at det var domstolen. Og, åh, de sendte ut tolv spioner for å se på landet, og tolv av dem kom tilbake.

⁹⁷ Ti av dem sa, "Åh, det er en alt for stor jobb. Vi hadde bare ikke klart å gjøre det. Vel, de folka, vi ser ut som gresshopper ved siden av dem."

⁹⁸ Men hva gjorde Josva? Han roet ned folket. Han sa, "Vent et øyeblikk. Vi er mer enn i stand til å innta det, uansett hvor små eller hvor mye i mindretall vi er." Hva gjorde han? Han stod trofast til løftet, "Jeg gir dere dette landet," men dere må slåss for hver tomme av det.

⁹⁹ Tror du det, mor? Gud har gitt deg din helbredelse, men du vil slåss for hver tomme av den. "Hvert sted du setter dine føtter på, det gir jeg deg til eiendom." *Fotspor* betyr "eiendom." Alt sammen er ditt, hvert løfte tilhører deg, men du vil slåss for hver tomme av veien inn nå.

¹⁰⁰ Nå, Josva visste hva Gud sa. Han var av Abrahams ætt. Skjønner? Han sa, "Jeg tror at, at Gud gav oss landet, og vi er mer enn i stand til å ta det." Og fordi han bestod prøven, mot hele gruppen av israelitter, alle stammene og alt folket jamret seg og gråt. Josva sa, "Vær stille! Gud gav løftet."

¹⁰¹ Uansett hvor stor du er, og hva motstanden er, og hva legen sa, Gud gav løftet. Det er opp til Gud å gjøre det.

¹⁰² Hva gjorde han? Da han kom ned til Jordans elv, inntok han porten. Det er hva han — han gjorde.

103 Jeriko, lukket inne som en skilpadde i et skjell. Hva gjorde han? Han inntok porten.

104 Til og med en dag da fienden hans prøvde å ta han, inntok han sin fiendes port så mye at han befalte sola å stå stille. Og sola adlød ham, og flyttet seg ikke på tjuefire timer.

105 Gud er trofast til Sitt løfte, uansett hva Han må gjøre. Slå Himmelen konkurs før Han ville latt Sitt Ord bli beseiret. Han har aldri gitt et løfte som Han ikke kan holde. "Jeg er Herren, helbreder alle dine sykdommer. Hvis de legger hendene på de syke, skal de bli friske." Amen. "Hvis du kan tro, er alle ting mulig."

106 Josva trodde det, selv om Gud måtte stoppe jorden fra å rotere. Holdt den der med en eller annen Kraft, Sin Egen kraft. Slik at verden ikke roterte på tjuefire timer, til Josva fikk hevet seg på sin fiende. Han inntok portene. Sannelig gjorde han det. Gud er alltid trofast.

107 Jeg skulle ønske nå at vi hadde mer tid til å gå til flere helter, men jeg har rundt ti minutter nå. Se, alle disse dyrebare heltene, som de var, og veldige troskrigere, de døde alle ved dødens port. Alle sammen gikk til grunne like ved dødens port.

108 Så kom Abrahams Kongelige Ætt inn i bildet. De var alle den naturlige ætt, fra Isak. Men her kom Abrahams Kongelige Ætt, som var Kristus, Abrahams Frø av tro. Det vi skulle være, bare se om hvorvidt vi er det eller ikke. Den naturlige ætten var bare et bilde. Alle andre ble født ved naturlig fødsel, men Han kom ved jomfrufødsel. Se, det var ikke fra Abrahams ætt da, en jøde. Han kom ved frøet av troen på løftet. Og da skulle vi være Hans barn, gjennom denne Mannen.

109 Se hva Han gjorde. Da Han var på jorden, beseiret og inntok Han hver port som fienden hadde. Den Kongelige Ætt. Han lovet det ved Ordet. Han beseiret den. Han beseiret sykdommens port for oss. Det er hva Han kom for å gjøre. Han, husk, syke mennesker, Han beseiret den porten. Du trenger ikke å beseire den. Han beseiret den. De andre mennene måtte beseire sine egne porter. Men du trenger ikke å beseire. De er allerede beseiret. Han beseiret sykdommens porter. Og hva gjorde Han da han beseiret sykdommens porter, sa at Han ville? "Hva enn dere ber om på jorden, og hva enn dere har bundet på jorden, ville Han binde i Himmelen." Gav oss nøklene til porten.

110 Han beseiret fristelsens port, ved Ordet. Og nøklene var, "Motstå fienden, og han vil flykte fra dere." Han beseiret alt sammen. Beseiret enhver sykdom.

111 Han beseiret døden, og Han beseiret helvete. Han beseiret døden og helvete. Han beseiret det de andre ikke kunne beseire, fordi de er av den naturlige ætt. Dette er den åndelige Ætt. Han beseiret gravens port, og stod opp på den tredje dag, for vår rettferdiggjørelse.

112 “Og nå er vi mer enn seiersherrer.” Vi bare går rett inn i det, som en arv, “Mer enn seiersherrer.” Nå har vi med en beseiret fiende å gjøre. Sykdom er beseiret. Død er beseiret. Helvete er beseiret. Alt er beseiret. Åh, du! Skulle ønske jeg var dobbelt så stor, kanskje jeg nå ville følt meg dobbelt så bra. Vi kjemper mot en beseiret fiende.

113 Ikke å undres at Paulus kunne si, da de bygget en blokk for å kappe av hodet hans, han sa, “Å død, hvor er din brodd? Vis meg om dere kan få meg til å skjelve og gråte. Grav, hvor er din seier, og tror du at du vil gjøre meg til jord der ute? Jeg vil vise deg en tom en der borte, og jeg er i Ham, Han vil reise meg opp på den siste dag.” En beseiret fiende!

114 Abrahams Kongelige Ætt! Nå, den naturlige ætt kunne ikke peke hen til Den. Men den Kongelige Ætt kan beseire, har allerede beseiret, for Han har gått foran oss og beseiret enhver port for oss. Han er nå, etter to tusen år, står Han i vår midte, den mektige Seiersherren. Ikke bare beseiret Han sykdom. . . Han beseiret sykdom. Han beseiret fristelse. Han beseiret enhver fiende. Han beseiret død. Han beseiret helvete. Han beseiret graven, og stod opp igjen. Og to tusen år senere, her står Han iblant oss denne ettermiddag, og identifiserer Seg Selv som den mektige Seiersherren! Amen. Han er fremdeles her, levende, og stadfester Sitt løfte, Abrahams Kongelige Ætt! Åh, du! Og fienden skal. . .

115 “Han vil beseire sin fiendes porter.” Til disse, Ætten, Han står her levende for å stadfeste Seg Selv til hvem? Disse forutbestemte Ættingene som kan se det. Han beseiret det. Som, etter denne prøvelsen, ved Ordets løfte, ble forseglet av den Hellige Ånd inn i Kristi Legeme, til dem stadfestet (hva?) Hebreerne 13,8 for å være sant. De er forseglet inn der ved den Hellige Ånd, denne Hellige Ånd som var med. . . Abraham forutså det. Ved tro trodde Han det. Og nå mottar vi Det, og ser tilbake på løftet av hva Han sa. Og Johannes 14,12 blir stadfestet i disse siste dager av den oppstandne Seiersherren Selv.

116 Ikke ett eller annet system, men en Person, Kristus, Seiersherren. Ikke min menighet, ikke min baptistkirke, eller dere presbyterianere, metodister eller pinsevennene, ikke ved det, men ved Jesus Kristus. Han lever i dag. Han reiste seg over det, for vår rettferdiggjørelse.

117 Og fordi Han lever, sa Han, lever også vi. “Mennesket skal ikke leve av brød alene, men av hvert Ord,” ikke en del av Ordet, “hvert Ord som går ut av Guds munn.” “Jeg er Oppstandelsen og Livet. Han som tror på Meg, om han så var død skal han likevel leve. Den som lever og tror på Meg skal aldri dø. Tror du dette?” Innta enhver fiendes port!

118 Hvordan kunne han beseire Bosworth, da Gud. . . Bosworth var i Seiersherren. Og det er grunnen til at han sa, “Den

lykkeligste timen i mitt liv er akkurat nå.” Mhm. Han kjente denne Mektige Seiersherren. Hans sikkerhet hvilte med Ham. Åh, du! Nå kan vi syng:

I livet, elsket Han meg. I døden, frelste Han meg.

Begravet, bar Han mine synder langt bort.

I oppstandelsen rettfærdiggjorde Han for intet, for evig.

En dag kommer Han, å herlige dag!

¹¹⁹ Til de som synes å være beseiret. Eddy Perronet, tror jeg det var, han fikk ikke solgt sine kristne sanger. Ingen ville ha dem. De ville ikke ha noe å gjøre med det. Åh, beseiret, og en troende! En dag kom den Hellige Ånd over ham. Fiendens port, som ikke ville ta imot hans litteratur! Ånden traff ham, og han tok en penn, Gud lot ham skrive innsettelsessangen.

Pris kraften i Jesu Navn, alle sammen!

La Engler falle ned på sine ansikt.

Hent frem det kongelige diadem,

Og kron Ham til Herre over alle.

¹²⁰ Blinde Fanny Crosby, en gang. Sa, “Hva betyr det for deg?” Noen . . . Hun solgte ikke sine fødselsrettigheter slik pinsevennen Elvis Presley gjorde, eller slik Boone fra Kristi kirke gjorde, eller slik Red Folley gjorde, da de solgte sine talenter til verden. De fikk flåter av cadillacer, og millioner av dollar, gull-plater. Men Fanny Crosby forble trofast på sin plass. Hun ropte ut:

Gå meg ei forbi, Å Jesus,

Hør min bønn til deg.

Og når andre du velsigner,

Glem da ikke meg.

Du, min Gud, all trøstens kilde,

Mer enn liv for meg,

Hvem har jeg lik deg i himlen?

Hvem på jord lik deg?

¹²¹ De sa, “Hva om du er blind når du kommer til Himmelen?”

Hun sa, “Jeg vil gjenkjenne Ham, uansett.”

Sa, “Hvordan vil du gjenkjenne Ham?”

Sa, “Jeg vil gjenkjenne Ham.”

Sa, “Fru Crosby, du kunne ha tjent en million dollars.”

Hun sa, “Jeg vil ikke ha millioner av dollars.”

¹²² “Hvordan vil du gjenkjenne Ham?” Hun sa:

Jeg vil gjenkjenne Ham, jeg vil gjenkjenne Ham,

Og gjenløst ved Hans side skal jeg stå.

Jeg vil gjenkjenne Ham, jeg vil gjenkjenne Ham.

123 “Hvis jeg ikke kan se Ham, vil jeg føle etter naglemerkene i hendene Hans.” Hun erobret sin fiendes port. Ja.

124 Hvis du er i Kristus! Han sa, “Hvis dere blir i Meg, og Mine Ord blir i dere, be om hvilken nøkkel du vil, be om hvilken port du ønsker å ta. Be om hva du vil, og det skal bli gitt deg. Hvis dere blir i Meg, og Mitt Ord blir i dere, kan dere ta enhver fiendes port som kommer foran dere.” Dere er Abrahams kongelige Ætt.

125 Hvilken type port står foran deg? Hvis det er sykdom, er du mer enn en seiersherre ovenfor den. Da kan vi si, synge denne fine gamle sangen:

Hvert et løfte i Boken er mitt,
 Hvert kapittel, hver vers...og så
 Guddommelig,
 Jeg stoler på Hans Guddommelige kjærlighet,
 For hvert et løfte i Boken er mitt.

126 Vi er mer enn en seiersherre, og Abrahams Ætt skal innta fiendens port! Når de sier at disse Ting ikke kan skje, når de ønsker å kalle Det en djevel, eller Beelzebub, eller noe annet, vil Gud sikkert og visst beseire enhver port og ta fienden.

La oss be.

127 Herre, måtte Abrahams Ætt...Jeg vet at de vil se Det, Herre. Hvordan kan det Ordet falle uten å treffe det ekte Jordsmonnet? Jeg ber om at de vil forstå nå. Måtte enhver person som kommer i forbønnskøen bli helbredet.

128 Herre, hvis det fremdeles er noen her, som ennå ikke har gjort sin bekjennelse, ikke stått offentlig og stått for Kristus, som er klare til å fornekte alle trosbekjennelser og de kalde, formelle, døde tingene som har tatt dem bort fra Deg. Og må de reise seg nå, og si, “Jeg vil ta imot Ham som min Frelser.” Da vil Du stå for dem på den Dagen.

129 Mens vi har våre hoder bøyd, hvis det skulle være noen som ønsker å stå bare et øyeblikk, for forbønn, si, “Jeg ønsker å stå for Ham nå, så Han vil stå for meg på den Dagen, i Hans Guddommelige Nærvær.” Jeg spør deg, og gir deg anledningen til at ditt navn blir skrevet i Livets Bok, hvis du vil reise deg. Jeg ber deg ikke om å melde deg inn i noen menighet. Jeg ber deg om å komme til Kristus, hvis du er her og ikke kjenner Ham.

130 Gud velsigne deg, sønn. Er det en til, si, “Jeg – jeg ønsker å stå nå.” Gud velsigne deg, dame. Gud velsigne deg, min søster. “Jeg ønsker...” Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. “Jeg tar mitt standpunkt denne ettermiddag.” Disse flotte menneskene, menn og kvinner som reiser seg, “Jeg vil ta mitt standpunkt denne ettermiddag.”

131 Og den dagen da legen sier, “Vel, vraket. Blodet hans flyter ut, døden er over ham, eller over henne.” Eller en eller annen morgen, vil du huske ditt standpunkt. Stå opp for Ham nå.

¹³² “Hvis du skammer deg over Meg foran mennesker, vil Jeg skamme Meg over deg foran Min Far og de hellige Engler. Men hvis du vil bekjenne Meg foran mennesker, ham vil Jeg bekjenne foran Min Far og de hellige Engler.”

¹³³ Gud velsigne deg, min søster. Er det noen på balkongen et eller annet sted? Akkurat nå, mens vi venter. Noen av dem, flere i hovedsalen? Det er i orden. Jeg tar deg på ordet, venn.

¹³⁴ Hvis Ordet faller på fruktbar Jord, som den lille kvinnen ved brønnen, hun — hun forsto. Hun var representert i Himmelen, fra grunn-... før verdens grunnleggelse. Da det Lyset traff Det, gjenkjente hun Det.

¹³⁵ Gud velsigne deg, min broder. Det er en edel... Gud velsigne deg, min broder. Du har kanskje gjort store ting i ditt liv. Du gjør den største tingen du noen gang har gjort nå, står for Kristus.

¹³⁶ Vår Himmelske Far, frøet har falt på noe jordsmonn denne ettermiddag. Vi ser Livet spire frem. Menn og kvinner reiser seg på sine føtter, og Guds altseende øye, Som er allestedsnærværende, allvitende, allmektig, ser dem. De er Dine, Far. Jeg overrekker dem til Deg nå, som trofeer.

¹³⁷ Måtte denne opplevelsen hvor de står der nå, og vet hva de har gjort, vet hva dette betyr, at de står for å ta sitt standpunkt med Herrens foraktede få. Måtte de alltid forbli trofaste inntil den Dagen de står i Ditt Nærvær. Da vil den kjærlige Røsten si, “Ja, en dag i Baton Rouge, eller et lite sted kalt Denham Springs, stod han for Meg, Far, nå vil jeg stå for ham, eller henne.” Gi det, Herre. De er Dine, i Jesu Navn. Amen.

Gud velsigne deg, for ditt standpunkt. Må Gud alltid... .

¹³⁸ Nå, gjør denne ene tingen for meg. Finn, hvis du er der hvor disse pastorene er, møt noen, snakk med dem. Hvis du ikke har blitt døpt ennå i Kristen dåp, gjør det. Kom deg iblant troende nå, ekte troende, ikke liksom-troende. Ekte troende.

Mens vi ber, la oss be for disse lommeørklærne.

¹³⁹ Himmelske Far, disse lommeørklærne går ut nå. Hvor, vet jeg ikke. Kanskje en gammel, blind pappa sitter her ute i en liten sump et eller annet sted, og venter på at dette lommeørkleet skal komme. En liten baby som ligger der i sykehussengen. En mor som står frenetisk, og venter på at lommeørkleet skal komme tilbake. Himmelske Far, jeg ber om at Du vil gå med dem. Og som et tegn på Ditt Nærvær i dag, og vår tro på Deg slik vi har forkynt Ditt Ord, måtte troen som var i Abraham, og troen som ble skapt og gitt til oss av Jesus Kristus, måtte den gå med disse lommeørklærne og helbrede alle som de blir lagt på. Vi sender dem, i Jesu Navn. Amen.

¹⁴⁰ Bare et øyeblikk nå, før vi kaller frem forbønnskøen. Den allmektige og mektige Gud, den Store, Han som møter ethvert behov... Vær så snill, venner, jeg — jeg kommer til å begynne

å be for de syke, og jeg... Antagelig, når vi kommer ned, får jeg — jeg kanskje ikke sagt noe til dere. Noen av dere vil kanskje dra før den tiden. Hva enn du er, hvis du ikke en gang reiste deg, for en stund siden, og du ikke er sikker... .

¹⁴¹ Hvis du er medlem av en menighet, er det en god ting, men det er ikke godt nok. Ser dere, den rike unge mannen var medlem av menigheten. Skjønner? Han spurte Jesus hva han kunne gjøre for å ha Evig Liv. Han tok aldri imot Det. Han gikk bort. Hvilken uforstandig ting denne unge mannen gjorde. Ikke ta hans plass. Husker dere den siste gangen han ble identifisert? Litt senere hadde han fremgang. Han ble rikere. Han kom til et sted hvor til og med låvene hans bugnet over. Men så finner vi hans siste identifikasjon, i helvete, plaget av flammer. Ikke, ikke la det skje med deg. Ta imot Kristus.

¹⁴² Dere unge mennesker, dere unge jenter, unge gutter, helt i livets vendepunkt, vær så snill å gjør det. Hør meg, som — som deres broder, en som elsker dere. Jeg er her fordi jeg elsker dere. Jeg elsker Gud, og jeg elsker dere, og jeg kan ikke elske Gud hvis jeg ikke elsker dere.

¹⁴³ Jeg ville mye heller, hvis du hadde et kompliment å gi, gi det til min sønn der ute, eller ett av mine barn. La meg bare... . Jeg, jeg klarer meg uten det. Det vil hvilken som helst forelder. Og Gud også. Forstår dere? Elsk Hans folk. Elsk hverandre.

¹⁴⁴ Du sier, "Hva refser du dem for?" Ekte kjærlighet er korrigerende.

¹⁴⁵ Hvis barnet ditt sitter ute på gaten. Du sier, "Vel, der sitter Junior. Han burde ikke gjøre det, men jeg vil ikke såre de sarte følelsene hans." Du elsker ham ikke. Han vil bli drept der. Hvis du elsker ham, vil du ta han inn og gi ham ris. Du vil få ham til å adlyde.

¹⁴⁶ Det er måten Gud gjør det på. Kjærlighet er korrigerende, og det er ekte kjærlighet.

¹⁴⁷ Når en forkynner står og lar dere kvinner klippe håret deres, og ha på sminke og ting, og ikke korrigerer dere, er det ikke noen ekte kjærlighet der, og vil ikke peke det ut. Og la dere menn gifte dere tre eller fire ganger, og alle disse andre tingene, og komme unna med det, det er ikke noe ekte kjærlighet der. La deg melde deg inn i en menighet, og slå deg på skuldra, og kvele deg med en eller annen trosbekjennelse, så, "Det er alt du trenger å gjøre, er å melde deg inn i den hellige kirke," det er ingen kjærlighet der. Eller så er mannen så fullstendig fortaapt selv, så han ikke forstår.

¹⁴⁸ Ekte kjærlighet er korrigerende, og bringer deg tilbake til Guds Ord.

149 Se på Jesus, hvordan, hva Han sa, fordi Han elsket dem så høyt at Han døde i deres sted, da de til og med ropte etter Hans Blod.

150 Nå, må den store Hellige Ånd. . . Jeg ønsker å vente et lite øyeblikk. Jeg venter til den Hellige Ånds salvelse kommer over meg, før vi begynner. Jeg har forkynt. Takk for deres samarbeid.

151 Nå, hver og en her inne, hvor enn du er, hvor som helst i bygningen, be bare en liten stund, si, "Herre Jesus, hjelp meg! Hjelp meg! La meg berøre Din kledning." Jesus sa, vet dere, da kvinnen berørte kledningen Hans, Han følte det ikke fysisk, men Han snudde Seg og visste hvem hun var og hva hun gjorde. Han er den samme Jesus denne ettermiddag, en Yppersteprest som har medynk med våre svakheter.

152 Tror dere, hver og en av dere nå, at det er sant, at den Gud som gav dette løftet, at vi nok en gang (og måtte Han vise det) lever i Sodomas dager? Hvor mange tror det, i bygningen, bare rekk opp hendene deres.

153 Vi lever, for å si det slik, i Sodoma. Hele systemet er blitt forurenset, verdenssystemet, alt, kirkesystemet, det politiske system. Det er ingen ting. Politikken er så korrumpert. Systemene, over alt, våre diktatorer, det er alt sammen korrupsjon. Menigheten har blitt på samme måte. Familier har blitt på samme måte. Det er bare korrupsjon, Sodoma!

154 Husk da, Gud har satt det foran deg, husk da at Han sa Han ville presentere Seg Selv i en menneskelig kropp, og ville gjøre slik Han gjorde før Sodoma, før den lovede Sønnen kom på scenen. Han lovet å sende en som ville komme i forveien for den lovede Sønnen, slik Han gjorde på det første stedet, som ville introdusere. Og Han sa, "Når Menneskesønnen blir åpenbart."

155 Jeg kjenner deg ikke. Vel, Frøken Thompson, denne kvinne-sykdommen og komplikasjoner, tror du at Gud vil gjøre deg frisk? Kan du tro det? Vil du? Frøken, Frøken Thomas, tror du at Han vil gjøre deg frisk? Rekk da opp din hånd.

156 Det er en dame som sitter rett bak deg. Hun ber. Hun har leddgikt.

157 En som sitter ved siden av henne har mageproblemer, ber også. Du kommer til å gå glipp av det, du følger ikke med. Du er ikke herfra. Du er fra Mississippi. Dere er Herr og Fru Kramer. Hvis dere tror av hele deres hjerter vil Jesus Kristus gjøre dere friske. Hvis dere kan tro det. Gjør dere? Da kan dere motta det. Ja vel. Løft opp deres hender slik at folk kan se at det er dere.

158 Jeg kjenner ikke disse menneskene. Jeg har aldri sett dem i mitt liv. Du må tro, venn. Han identifiserer Seg Selv. Tror dere det, av hele deres hjerte? [Forsamlingen sier, "Amen." — Red.]

159 Hvorfor ristet du på hodet, sir, og ser på meg slik? Ja, sir. Fordi du har gjort det, vil jeg snakke til deg et minutt. Du er en på en måte en aldrende gentleman som sitter akkurat her og ser på meg. Han så på meg med en slik oppriktighet. Han trodde det. Du ber for noen som har hatt et slag. Men – men hovedtingen du ber om, du trenger, du søker dåpen i den Hellige Ånd. Det stemmer. Mhm. Det stemmer. Hvis du tror det! Damen, du søker arbeid. Foruten det, slik at du kan vite at jeg er Guds profet, eller tjener, du har hatt to operasjoner. Det har gjort deg litt svak. Alle slags tilstander, åndelige problemer. Jeg vil si deg at alt sammen er avgjort. Din tro gjør deg frisk.

160 [Tomt spor på lydbåndet – Red.] . . . sitter like ved siden av deg der. Hun ber. Se her. Han hørte deg, og du har berørt Ham. Kjenner deg ikke, men Han gjør. Jeg vil fortelle deg hva du ba om. Tror du av hele ditt hjerte? Du har et problem med galleblæren, du ber. Tror du at Gud vil helbrede deg og gjøre deg frisk? Du er Fru Smith. Det stemmer. Løft opp din hånd.

161 Ser dere, Han identifiserer Seg Selv. Hva er det? Det er Abrahams Ætt, troen som Abraham hadde, Herren Jesus Kristus iblant oss som bekrefter Sitt Ord med tegn som følger.

162 Hvem, hvor mange kort skal bli bedt for, rekk opp deres hender, har du kortet ditt? Åh, vi bør vel starte forbønnskøen.

163 Se, dere forstår, gjør dere ikke? Nå, den ånden ikke bare . . . Det helbreder ikke. Det bare identifiserer at Han er her. Deres pastorer har akkurat den samme autoriteten til å be for syke. De gjør ikke det. Nei, sannelig ikke. Men de – men de har akkurat den samme autoriteten, “Disse tegn skal følge de troende.”

164 Nå, jeg vil at mine pastor-venner her. [Broder Branham spør noen, “Er det i orden å kalle forkynnere frem fra forsamlingen?” – Red.]

165 Hvor mange pastorer her som tror av hele deres hjerte, forkynnere her inne som tror? Åh, tusen takk. Jeg undres om dere vil reise dere? Kom hit, stå med meg bare et øyeblikk, rett her nede, be for de syke. Kom like ned hit. Se nå på at helbredelse skjer, se hva som skjer.

166 Jeg vil at dere skal komme, danne en – en dobbel rekke akkurat her. Jeg kommer ned dit om et lite øyeblikk, for å be for de syke. Jeg vil at de troende pastorene som ønsker å identifisere seg selv som troende. At dere tror, at dere kommer hit, dere lever et hellig, rent liv. Husk, se her hva som kommer ut, representerer Kristi Evangelium!

167 Broder Blair, jeg kjenner deg der, deg eller broder Pat. Vil dere danne den doble rekken slik dere vanligvis gjør, hvis dere vil, du og broder Pat.

168 Troende pastorer som kommer til å tro! Se nå, hvis Gud kan identifisere Seg Selv slik ved Sitt Ord, med Sitt Ord, hvor

mange vet at Bibelen, Jesus sa dette, “Disse tegn skal følge dem som tror. Hvis de legger sine hender på de syke, skal de bli friske”? Pastorer, dere har kommet hit for å identifisere dere selv som troende. Er dere? Dere er troende (er dere ikke?), dere ville ikke ha stått her. Nå, hva sa Jesus? “Disse tegn skal følge dem som tror.” Jeg er en troende med dere.

¹⁶⁹ Jeg kommer ned. Dette er vårt folk, og vi er hyrder over disse flokkene. Jeg kommer ned for å strekke ut mitt garn sammen med dere nå, legge mine hender sammen med deres. Og når disse menneskene passerer forbi, hvis du har ett eller annet som bare er litt skeptisk i ditt sinn, få det ut her og nå. Slik at når disse menneskene kommer forbi, da kommer hver og en av dem forbi, og vi legger hendene på dem, da vil de bli helbredet. Vil dere tro av hele deres hjerte nå, alle sammen? [Forkynnerne sier, “Amen.” – Red.]

¹⁷⁰ Hvor mange her inne vil be for de andre mens de passerer igjennom, løft opp deres hender, “Jeg vil være i bønn.”

¹⁷¹ Husk, kunne vært din far, din mor, din datter eller sønn, søster eller bror. Og hvis det ikke er din, så er det noens, som kommer til å komme gjennom denne rekken. Og hva om det var dem, og de var døende av kreft, eller en eller annen fryktelig sykdom, ville dere ikke ønsket at menn var dypt oppriktige? Sannelig ville vi det.

¹⁷² Nå, jeg tror, hvordan skal dere. . . Nå, disse i *denne* rekken her, denne midtgangen, stå der på *den* siden, med bønnekortet. Stå der på den siden, alle som er i seksjonen til høyre. Nå, måten, hold den venstre seksjonen. Det korker seg helt til, skjønner dere, og en vet ikke hvordan, hva vi gjør. Ja vel, alle som er i *denne* seksjonen, stå *her* oppe. Nå, alle som er i seksjonen til høyre, bare kom denne veien, for dere kommer til å komme ned, gå rundt.

¹⁷³ Og hvordan skal du, hvordan går de ut, broder Borders? Rett ut sidedøren, gå helt rundt og inn i bygningen igjen.

¹⁷⁴ Så, når *denne* siden blir ropt opp om noen få minutter, og de vil reise seg. Og la oss se nå hva. . . Ja vel, de som er i *denne* seksjonen, vend dere til denne siden her borte. Hold på bønnekortene deres, kom over på denne siden. Og dere på balkongen, gå rett ned for å møte dem på enden av rekken der oppe. Nå, disse i denne seksjonen til venstre, gå bort på venstre side. Og så, skjønner dere, dann rekken deres og gå tilbake *den* veien. Snu dere, snu dere *den* veien. Skjønner? Og dere følger køen like rundt, og så vil vi ikke få noen forvirring i det hele tatt.

¹⁷⁵ Og så dere oppe på balkongen, bare finn plassene deres i de midtgangene, og bare tre inn som de kommer forbi.

¹⁷⁶ Nå, bare begynn å gå bakover, hver og en, gå helt tilbake til dere møter denne køen rett rundt *her*. Bare gå rett rundt, *her* oppe, bare begynn å gå rett rundt og kom til denne køen akkurat *her*.

177 Åh, hva kunne skje akkurat nå! Hva kunne skje! Dette kommer til å bli en stund hvor noe må skje. Ja vel.

178 Nå, det stemmer, gå helt tilbake og rundt *den* veien, og kom dere inn i køen, slik som det. Gå like rundt denne midtgangen. Slik ja.

179 Og nå når dere står, alle på sine føtter, kommer vi til å be. Og denne forsamlingen kommer til å be med meg, om at dere skal bli gjort friske. Bare ha tro nå. Og ikke . . .

180 Kom like rundt der, helt bakerst der, kom like rundt og slutt dere til denne køen bak her. Kom rett rundt, lag en stor kø. Kom rett rundt *den* veien, og dann den ene rekken. Der har vi det.

181 Vær i bønn alle sammen. Vær virkelig i tro nå. Bare ikke bry deg om folkemengden nå. Husk, vi er — vi er innhyllet i Jesu Kristi Nærvær, som stoler på at vi vil ære hva Han har gjort iblant oss, ved å ha tro på Hans Ord.

182 Det er flott. Nå, det er helt flott. Jeg tror at den køen kommer inn helt vidunderlig.

183 Nå, mens de alle sammen står, ønsker jeg at hver person i bygningen nå skal bøye sitt hode.

184 Herre Jesus, det vil skje snart. Beslutningen må tas akkurat nå. Tror vi at Du er her? Elsker vi Deg? Har vi tro, Herre, som er tilstrekkelig for hva vi kommer til å be om? Disse menneskene identifiserer seg selv ved å stå i køen. Herre, måtte det ikke være forgiveves. Måtte det skje, Herre, at de passerer gjennom her, at hver og en passerer akkurat som om de passerte under Kristus, for vi vet Han er her. Og vi ber om at de vil motta sin helbredelse. Jeg er sikker på at disse menneskene, i ukevis fremover, vil gå til sine pastorer, kvinner som hadde kvinne-problemer, mageproblemer, menn med prostata, alle slags problemer, vil bli gjort friske, og si, "Du vet, tingen bare forlot meg," for de er i Ditt Nærvær. Må de komme gjennom nå og — og trekke på dette som Du har dødd for. De er Abrahams Ætt, og Du har seiret for dem. Må de komme og motta hva Du har gitt til dem.

185 Og satan, du har blitt så avslørt denne uken, så du vet at du er et beseiret vesen. Jesus Kristus beseiret deg på Golgata. Han stod opp på den tredje dagen, for vår rettferdiggjørelse, og Han står iblant oss nå. Og vår tro ser hen til Ham, og bort fra deg eller noe som helst som du har gjort. Forlat disse menneskene, i Jesu Kristi Navn.

186 Ja vel, start køen. [Broder Branham og forkynnerne legger hendene på de syke og ber for hver og en i forbønnskøen. Tomt spor på lydbandet — Red.]

187 Vi har gjort akkurat slik Mesteren ba oss å gjøre. Hvor mange av dere som gikk gjennom den køen, trodde at dere kom til å bli friske, rekk opp deres hender. Jeg rekker min opp sammen med dere.

188 Hva vi gjorde der, til slutt, som en gruppe av forkynnere der. Mange av dem var syke, jeg visste det, men de prøver å gjøre en innsats i å få sine forsamlinger inn, enten de kommer inn eller ikke. Det er ekte hyrder. Og den Hellige Ånd sa til meg, "Få dem til å holde hverandres hender." Vi bandt våre hjerter og garn sammen, og våre bønner sammen.

189 Jesus, gjør også dem friske. Og gjør dem til sterke hyrder, sterke i Herrens Ord.

190 Må Gud, mine brødre, må Han gi dere alle deres hjerters begjær. Må dere tjene Ham alle dager, og ha Guds kraft i deres liv, til å betjene denne fine forsamlingen av mennesker. Må Jesus Kristus, Som har vært med oss, og Som er med dere hele tiden, måtte Han gjøre Seg Selv mer fremtredende for dere enn Han noen gang før har gjort.

191 Dere folk, noen av dere som var lammet, dere vil kanskje ikke se noen forskjell på en stund, dere vil kanskje ikke se noen forskjell. Se hva Abraham gjorde. Spiller ingen rolle hva; det er ikke hva du ser på. Du ser ikke på symptomene dine. Se på hva Han sa. Hvis du sier, "Jeg føler fremdeles smerten," har ikke det noe med saken å gjøre. Du har gjort hva Gud sa du skulle gjøre. Forstår du, ikke se på det. Se på hva Han sa. Gud sa det var slik! Jeg tror det. Gjør ikke du? [Forsamlingen sier, "Amen." — Red.] Av hele mitt hjerte, jeg tror det.

192 Herren Gud velsigne dere til jeg ser dere igjen. Mine bønner er for dere. Natten blir ikke for mørk, regnet faller ikke for hardt. Jeg vil be for dere. Be dere for meg. Inntil vi møtes igjen, Gud velsigne dere. Nå, vil pastor-broderen ta over, vet dere.

INNTA FIENDENS PORT ETTER PRØVELSE NOR64-0322

(Possessing The Gate Of The Enemy After Trial)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk søndag ettermiddag, den 22. mars, 1964, ved Denham Springs High School, i Denham Springs, Louisiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2015 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org